

DE CURACAOSCHE COURANT.

Deel XVIII.

ZATURDAG den 17den JULY, 1830.

N. 28

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

By Koninklyk besluit is bepaald geworden, dat boven en behalve de reeds op de onderscheidene Ryks werven in aanbouw zynde schepen, als nog in den loop van dit jaar op stapel zullen gezet worden.

Te Amsterdam: het lineschip *Tromp*, van 74 stukken. de korvet *Caster*, van 28 stukken.

het exercitie vaartuij van het Koninklyk Instituut der Marine *Uranis*.

Te Rotterdam: het fregat de *Yssel*, van 44 stukken. de brik de *Mercur*, van 18 stukken.

het advies-vaartuij de *Postillon*, van 14 stukken.

Te Vlissingen: het lineschip de *Ruyter*, van 74 stukken. het advies-vaartuij de *Snelheid*, van 14 stukken.

In het besluit, wegons de opheffing van het *Collegium Philosophicum*, komt voor, dat de minister van binnenlandsche zaken gelast is, om aan Z. M. voorstellen te doen, ten einde in het lot te voorzien der hoopleeraren en der amtenaren, welke aan die instelling verbonden waren.

Volgens den *Morning-Post* zyn er in Engeland vercheiden edellieden, welke ryker zyn dan de Koning. Volgens dat dagblad gaat het beschikbaar inkomen des konings de som van 400,000 ponden sterling niet te boven, waarmede ontzaggelyke uitgaven moeten bestreden worden, terwyl de markies van *Strafford*, die een inkomen van ten minsten 350,000 pond bezit en de graaf van *Cravenor*, welke 200,000 pond aan inkomen heeft, levon kunnen gelyk zy willen en niet meer behoeven te verteren dan zy verkiezen.

Brussel, Maart 5.—Ons Regeringsblad, de *Gazette des Pays-Bas*, bevat heden een uitvoerig artikel, handelende, luidens het geschrift, over den waren toestand des lands. Het slot daarvan luidt aldus:

“ Kortom, voor twee of drie jaren werd het Gouvernement geprezen, bewierookt door de genen, welke hetzelfde thans ten sterkste aanvallen. Sedert dien tyd hebben de handel en scheepvaart eene onzettend ontwikkeling ondervonden, de fabrieken hebben, by voortdoring, gebloeid, de belasting van het gemaal is afgeschaft, de godsdienstige belangen der katholyken hebben het onderwerp van eene toenemende bescherming uitgemaakt. Verschillende maatregelen, welke tot bezwaren aanleiding hadden gegeven, zyn gewyzigd geworden. Wanneer gy nu by een voordeeligen, bloeyjenden en als zoodanig erkenden toestand, nog onderscheidene nieuwe voordeelen en nieuwe grondslagen van bloeytoegt, zal dan, volgens eene natuurlyke gevolgtrekking, die toestand niet steeds bloeyjend en voordeelig zyn? De natie weet het, zy wacht geene inwilligen, maar achtervolgende verbeteringen, om dat dit de dierbaarste bezigheid en het doel is van haren Koning. Orde en rust heerschen allerwege. Alle zaad van volksbeweging is by deszelfs minste verschyning verstikt. De hoofdop der geestelykheid zyn getrouw aan hunne bevredegende zending; het geheel nationale leger is onverbrekelyk aan Vorst en Vaderland gehecht; de regterbanken waken zonder bitterheid noch vrees; de Staten-Generaal hebben de goldmiddelen van den Staat bevestigd, overwogen met kalmit de ontwerpen der Regering en verwerpen, door de orde van den dag, alle verzoeken, door middel van welke men gemeend heeft dezelve te verschrikken en hunne onafhankelykheid te vernietigen. Zoodanig is de ware toestand des lands.”

Volgens de jongste allier, op last der Regering, ge-

dane volkstelling, bedroeg de bevolking van Brussel op primo January 1830, 98,140 zielen.

DUITSCHLAND.

Onze bladen geven de levorsgeschiedenis van den aantaanden souverein over Griekenland, Prins *Leopold van Saksen-Koburg*. Hy is de jongste van drie broeders, werd den 16 December 1790 geboren en is dus op dit oogenblik nog geen 40 jaren oud. Zyne bekwaamheden ontwikkelden zich zeer vroegydyg onder toezigt van den voortreffelyken onderwyzer, Hofraad *Hohnbaum*.—Het aanleren, zoowel van talen als van de wiskunde, viel hem zeer ligt, en reeds in zyn 15de jaar begon hy zich op de hooge mathesis toe te leggen.—Het liefst houdt hy zich bezig met de geschiedenis, met de krygkunde en zelfs met de natuurkunde (zyne heerlykheid *Claremont* byv. kent hy volkomen, wat betreft derzelve geognostische gesteldheid, en voornaamste grondvormingen.) De meeste Europeesche staten en derzelve belangrijkste instellingen heeft hy door eigen waarneming op veelvuldige reizen getracht te leeren kennen. Hy is ryzig van gestalte en heeft een aangenaam uiterlyke, is uinzaam jegens elk en gaarne vry van den dwang der etikette. Hooge vorming van geest, diepzinnigheid en opregtheid van hart sieren den inwendigen man. In den oorlog tegen Frankryk (in Russische dienst) bood zich aan hem slechts zelden gelegenheid aan, om zich zoodanig voor te doen, als men van hem verwachtte, namelyk betoon van standvastigheid en moed. Zyn huwelyk met de Engelsche Prinses *Charlotte*, eenige dochter van den toenmaligen prins-regent van Engeland, gronde zich op ware wederzydsche teegenegenheid.—De gelukkige sluiting van dezen echt, die nog tegenwoordig voordelig voor den prins werkt, had by te danken aan de bemiddeling van wylen den Koning van Saksen. Gelyk bekend is, had de prins het ongeluk, op een en denzelfden dag (den 6den November 1817) zyne gemalin, zynen zoon en mitdien alle hoop op den Engelschen troon te verliezen. Dit treurig geval, dat door gansch Europa zoo veel deelneming wekte, maakte op den prins eene liepen indruk, en bragt, gedurende, langden tyd, eene buitengemeen ernstige gemoedsgesteldheid by hem te weeg.—Te allen tyde is by een goede pastheer geweest, in de oogen van menigen Engelschman echter spreidde hy te weinig praecht en kisten ten toon, doch steeds gereed om overal waar het noodig was behoeftigen te ondersteunen, of nuttige ondernemingen te begunstigen, leerde men hem als zeer milddadig kennen.—Men kan gemaklyk denken dat hy voor meeningen ongetemden Griek eene onaangename verschyning wezen zal, gelukt het echter den prins om zich vooreerst slechts weinige jaren staande te houden, dan zal hy ook in de liefde zynen nieuwe onderdanen den besten waarborg voor de veiligheid van zynen troon verkregen hebben, want zeer zeker bezit hy die hoedanigheden en bekwaamheid, welke by eenen goeden vorst zeer wel in aanmerking worden genomen; even zoo gewis zal hy in het geluk van zyn volk zyn eigen geluk zoeken.—Het is een zonderling iets, dat sommigen de prinszen *Jan van Saksen*, *Leopold van Saksen-Koburg* en anderen, mededingers van den Griekschon troon noemen. De waarheid van de zaak echter is, dat, nadat door Prins *Jan*, uit hoofde van zeer begrypelyke familie-omstandigheden, het aannemen van dien troon was van de hand gwezen, het volgende aanbod aan Prins *Leopold* gedaan werd. Wanneer by nu het rustige en zorgenvrye leven verwijselt tegen de heerschappy over Griekenland, dan gelooven wy zoo ver wy dien prins kennen, dat eene allergrootmoedigste zelfs-opoffering hem tot dat besluit bewogen heeft.—Het is opmerkenswaardig, dat de tegenwoordige prinszen van het doorluchtige huis, dat vroeger Saksen-Koburg-Saalfeld heette en thans den naam Saksen-Koburg-Gotha draagt, weleer weinige in aanzien stond en door eenen zamenloop van noodlottige gebeurtenissen in minder gunstige fortunes-omstandigheden zich bevond, door het lot zoo uitstekend zyn onderscheiden geworden. Aan den regerenden Hertog *Ernst* van Saksen-Koburg-Gotha werd, voor deszelfs krachtadige deelneming aan den bevrydingskryg van 1813 tot 1815, door het Weener-kongres het Overynsche vorstendom *Lichtenberg* geconhonken. Door het uitsterven van de linie *Gotha Altenburg* en den daarop gevolgenden afkoop met de erfgenamen, vergrootte zich de omvang zynen staten derwyze, dat zy op dit oogenblik weinig minder dan 150,000 zielen bevatten. De staatschuld is van weinige beteekenis.—De dapperste generaal Prins *Ferdinand* van *Koburg* erfde, krachtens zyn huwelyk met de Hongaarsche Prinses *Kohary*, de uitgestrekte en ryke heerlykheden, waartoe het prinsdom *Kohary* bestaat.

FRANKRYK.

Parys, April 11.—De afkondiging van de vernietiging der Salische wet door den Koning van Spanje, heeft alhier veel opziens verwekt. Deze wet, volgens welke het regt op den troon alleen aan de mannelyke erfgenamen wordt erkend, is door *Philip V*. eersten Koning van Spanje uit het Huis van Bourbon, in Spanje gebragt.—Men zegt dat het Fransche gouvernement een koerier naar *Madrid* heeft gezonden, overbrenger van eene protestatie tegen het besluit van Koning *Ferdinand*. “Doch alle protestatie zegt de *Constitutionnel*, tegen het absolutismus, dat wy in Spanje, voor eene bagatel van 300 miljoenen, hersteld hebben, zyn te vergeefs.”

Uit *Madrid* schryft men, in dato den 1sten dezer, dat de graaf de *St. Priest*, ambassadeur van Frankryk, aan het Spaansche hof, tegen het besluit van Koning *Ferdinand* nopens de verandering in de wet van troonsopvolging, geprotesteerd heeft “in aanmerking genomen—zegt onze ambassadeur in zyne protestatie—dat de Koning van Frankryk hoofd zynde van de *Bourbons*, het den Koning van Spanje niet geoorloofd is, zoodanige maatregelen te nemen, zonder het hoofd der familie te keunen of te raadplegen.” De Spaansche minister van Buitenlandsche Zaken denkt er anders over; hy leeft aan den graaf de *St. Priest* geantwoord: “Dat deze maatregel betrekking had met de inwendige schikkingen des ryks, waarmede geene Mogendheid het regt had zich te bemoeijen.

De graaf de *St. Priest* had daarop een koerier afgezonden, en zal instructien afwachten. De *Apostoliken*, die *Don Carlos* zeer toegenegen zyn, zyn zeer overgeenoigd, en er is geen twyfel aan, dat zoo de Koning kwart te gelyden en slechts doechters achter liet, Spanje in eene vreesbrikkelyke burgeroorlog gewikkeld zoude worden. Doch dit zou niets vreemds in Spanje zyn.

Het nemen van twee Engelsche koopvaardyschepen door ons blokkade-eskader voor *Algiers* verwekt veel opziens. Uit *Toulon* deelt men deze gebeurtenis, onder dagtekening van den 5den dezer, op de volgende wyze mede:

“De brik *le Cygne* heeft de tyding aangebragt van het nemen van twee Engelsche vaartuigen. Het is aan onzydige Mogendheden toegestaan vaartuigen naar *Algiers* te zenden, dewyl de staat van oorlog met eene Mogendheid anderen niet belet betrekking met die gene te onderhouden, welke in oorlog gewikkeld is; doch deze betrekkingen zyn bepaald, en de Mogendheid die de andere in staat van blokkade houdt, heeft het regt alle vaartuigen te onderzoeken die in de geblokkadeerde havens loopen, ten einde zich te overtuigen of men den vyand ook met oorlogsgereedschappen wil voorzien.

“Een onzer kruissers bemerkte des nachts twee vaartuigen, die hem verdacht voorkwamen, en de havens poogden binnen te loopen; hy praaide dezelve en zond tevens een boot af om de lading te onderzoeken. De Engelschen weigerden echter zich daaraan te onderwerpen.

“De Fransche kruisser zeilde digter by, en dreigde hen by den minsten tegenstand in den grond te booren. Zy moesten zich alzoo onderwerpen, en men bevond dat zy beide met kogels, bomben, houwtisers, kanonnen, affuiten en buskruid geladen waren. Men nam beide vaartuigen in beslag en zond dezelve aan den heer de *Clerval*, die de blokkade kommandeert, welke deze pryzen heeft by zich behouden, tot dat de Minister van marine er nader zal over beschikt hebben.”

De *Constitutionnel* maakt de volgende aanmerking: “Het Engelsche kabinet heeft verklaard dat alle vaartuigen die voor den 5den April naar *Algiers* geladen en verzonden zyn, onder derzelves bescherming stonden; is dat geene oorlogsverklaring tegen Frankryk? Is het zyn bondgenoot niet verraden door diens vyand te ondersteunen of te laten ondersteunen? Het vertrouwen van Engeland is hier even als overal; het heeft ons ministerie van den 5ten Augustus gegeven; het heeft ons aangezet naar *Algiers* te gaan, op dat wy er veel volk en veel geld zouden wagen; het zendt aan *Hussien*-*Bey* ammunities, welke dienen moet ons van de kusten terug te dryven, en, om zyne goede diensten volkalyg te maken, zal Engeland, wanneer wy den wind, de zee, de Arabieren en de kogels, door de kooplieden verkocht, welke door de staatkunde van *Londen* worden beschermd, zullen overwonnen hebben, ons *Algeria* ontzeggen nadat wy er eene maand vertoef hebben!—Moeten wy dat niet heel aardig vinden! moeten wy de heeren de *Polignac* en *Wellington* niet zeggen, en ons

ZELFSMOORD.—Gisteren morgen heeft een zeker Engelsch Heer met name Andrew McWhirter, zich op het City Hotel alhier, van het leven beroofd door zich den hals, met twee scheermessen, aftefnijden. Men zegt dat zulks in een oogenblik van krankzinnigheid, waarin hij sedert 14 dagen geleden vervallen was, heeft plaats gehad.

Verleden Zondag den 11den dezer is van Amsterdam, laatst van St. Thomas, alhier angekommen het Nederlandsche brikship de Onderneming, kapitein Engels, waarmede wij Nederlandsche Couranten tot medio April ontvangen hebben.

Brieven die by deze gelegenheid ontvangen zijn en tot in het begin der maand Mei zijn gedagteekend, bevelen het vonnis uitgesproken tegen de Potter en medepligtigen; zijnde dezelve veroordeeld tot eene gevangenis van acht jaren, terwijl zij na hunne vrijstelling een gelijk aantal jaren onder opzicht der politie zullen gesteld blijven. Het werd waarlijk tijd dat de dagblad schryvers der Apostolische factie in de Nederlanden in toom wierden gehouden. Zoo lezen wij weer uitdrukkingen in hunne dagbladen, die de Franschen gedurende de revolutie niet hebben kunnen overdriven; zoo zegt de *Courier des Pays Bas*: men beschuldigt het ministerie van het vaderland ongelukkig te maken, neen het is niet het ministerie, het is de Koning zelf die het land in heffenderf stort.

Le *Journal de Louvain* beoordeelt wat beter zou zijn den Koning optehangen of te guillotineren; onlangs wilde dit journal den Koning aan de kaak gesteld hebben. Het is waarlijk of een Jacob Clement, Balthazar Gerarda en Kavallac redacteurs dier dagbladen zijn. Het is echter niet om dergelyke uitdrukkingen dat de Potter en medepligtigen zijn veroordeeld, maar om het publiek maken van het plan om een nieuw gouvernement daartestellen.

Wij vleiden ons nog terens dat deze geest van oproer zich slechts bepaald had tot België en dat zij in Holland niet had kunnen doordringen, doch met leedwazen zien wij uit gemelde brieven dat de *H. G. geestelijken in Holland* voor de van België niet ten onder doet, zoo hebben byv. byna alle pastoors in Utrecht en Amsterdam de petitien onderteekend, waaronder ook die van het gebruik der Franche taal; hetwelk vry belagebelyk is van geboren Hollanders. Deze pastoors hebben een groot getal der schoolkinderen overgehaald om te teekenen en hier en daar eenige hunner gemeenten misleid, doch het is daarentegen weder troostvol te zien dat het getal der onderteekenaars der petitien zeer gering is in verhouding der Roomsche bevolking in Holland of de Noordelyke provincien en dat vele tot de Roomsche kerk behorende ambachtslieden als timmermans, metselaars, schoornmakers, kleermakers enz. veel liever hunne kalanten die in de biegtstoel aangezet waren, hebben willen verliezen dan die petitien te onderteekenen.

Met genoegen zien wij tevens dat de tegenwoordige wet op het publieke onderwijs niet veranderd zal worden, hetwelk dan de Jezuiten alle hoop beneemt om de monopolie van opvoeding en onderwijs in het rijk in handen te krygen.

Wij hebben Jamaica'sche Couranten loopende tot den 25sten Juny ontvangen, welke Londensche berigten tot den 10den Mei bevelen. Uit die berigten blijkt het dat de Koning van Engeland nog erg ziek lag, schoon men wegens het sterke ligchaams gestel van Z. M. steeds hoop op herstel voedde. Men meldde dat er bene verzoening plaats had tuschen Z. M. en den Hertog van Sussex.

Het gerucht was te Jamaica in omloop dat het eiland St. Kruis door het koningryk van Denemarken aan de Vereenigde Staten van Amerika zoude afgestaan worden, by wyze van betaling voor de vorderingen van het gouvernement der Vereenigde Staten tegen dat van Denemarken.

Naar laud der Europeische berigten, zoude de Franche expeditie niet voor den 20sten of den 25sten Mei naar Algiers kunnen zeilen.

Men schryft uit Polen dat de Keizer van Rusland toegestaan had vier millioenen du-

caten minder te ontvangen, dan de bedongene som welke de Turken aan hem te betalen hebben; en dat Graaf Diebitsch het leger zoude verlaten om naar het Kongres te vertrekken en aldaar de bevelen van den Keizer afte wachten.

VENEZUELA.

Schoon wij op gezag van zeer geloofwaardige brieven, de berigten nopeus het weder oproer in de provincie Caracas, medegedeeld hebben, kunnen wij echter ons het genoegen niet onthouden, onze lezers aantekondigen, dat alles wat wij vermeld hebben, bevestigd wordt door nieuwspapieren, door de Courant van het gouvernement en door brieven welke in den loop van deze week van de overkust alhier zijn ontvangen geworden.

By die gelegenheid weet men verder dat het Venezuelaansche kongres genoegzaam edelmoedig geweest is om aan den bevelhebber Bustillos en den kolonel Parega, die zich aan het hoofd gesteld hadden der beweging van de troepen onder hun bevel in Riachico, waarin het volk geen deel genomen heeft, vergiffenis te schenken. De Venezuelaansche troepen bezetteden Cua-guaramos en Sombriero en vervolgden den generaal Infante, die uit Ontuco wegevlucht is uit vrees van geene vergiffenis te erlangen. Hij moest de bergen en bosschen, gedragen in een hangmat, onthoofde van eene buikziekte doorkruizen.

Bolivar was in niet weinig gevaar by zijn vertrek, op den 8ten Mei, uit Bogota, wy het volk besloten had om hem te vernielen; schoon hij geëscorteerd ging, van het bataljon Grenadiers en het eskadron Huazaren; maar de generaal Caisedo, de tydelijke vice president van de Republiek, wist door deszelfs invloed en goede gezindheid, het dreigend ongeluk voortekomen.

Zeer korten tyd na de volksbeweging van Popayan tegen het gouvernement van Bolivar, verklaarde zich de provincie van Pastos, op den 12den April, en die van Neiva op den 14den voor de grondbeginzelen van Venezuela en voor de federatie. De kolonel Obando had met eene aanzienlijke troep, de provincie Pasto, Pando en het dal van Cauca bezet, en het was niet mogelijk voor generaal Flores, die zoo men zeide, in het zuiden drie duizend man onder deszelfs bevel had, om voortte trekken. Hierby voegt men nog, dat zoo by de minste beweging waakte, en zeer waarschijnlijk eene volksbeweging in het zuiden zoude plaats hebben, zoo dat hij zich tuschen twee vuren zouden bevinden en onverwijdelyk verloren zijn.

Verscheidene generaals zijn uit Bogota vertrokken en zoo het schynt voor altyd. Briceño Meudez, Carreño, Luque en Ibarra, vertrokken zamen met Bolivar. De Generaal Herrera, voormaals minister van oorlog, vertrok als secretaris der legatie naar Rome en generaal Joaquin Paris kwam in zyne plaats. De generaal O'Leary nam de gelegenheid waar, van zyne benoeming als minister van Columbia voor de Vereenigde Staten van Amerika, om naar die bestemming te vertrekken; maar de generaals Urdaneta en Velez waren gebleven, zich schikkende naar de omstandigheden en zoekende de genegenheid van het volk intewinnen.

Op den 2den dezer kwam er te Puerto Cabello aan, op de goet Padilla met 11 dagen reis van Maracaybo, de burger Juan de Dios Arauzasu in commissie van het gouvernement van Columbia, ten einde aan dat van Venezuela voortestellen, de konstitutie gegeven door het kongres van Bogota, in de maand April, en ging vervolgens op den 4den naar Valencia. De kommissaris kwam wel overtuigd dat zyne reis vruchteloos zoude zijn, en om die reden werd hij niet vergezeld door den andere kommissaris Francisco Soto; maar Aranzazu voegde er by, dat Nieuw Grenada selvig besloten heeft den naam van Columbia te voeren, en eene bondgenootschappelyke konstitutie te geven; tot welk einde er zoo spoedig mogelijk eene vergadering der vertegenwoordigers van het volk zoude gehouden worden in eene der steden van Cauca.

De generaal Secie was naar Quito vertrokken om by zyne familie te gaan wonen, zeggende dat hy de party van Nieuw Grenada omhelsde; en de kolonel Vargas had zich aangeduid by het gouvernement van Bo-

gota, met eene kolonne troepen bestaande uit de Grenadiers die onder het bevel van generaal Mariño waren en uit de korpsen karabiniers en grenadiers, welke allen naar Venezuela overgelopen waren, maar ten gevolge der berigten uit Nieuw Grenada en het vertrek van Bolivar, hadden zij naar hun land willen terug keeren. Het scheen dat generaal Silva zich in Valencia wilde nederzetten, want zoodra hij zynen aangehouden oom Bolivar verlaten had en naar Venezuela vertrokken was, vervolgde hij dadelyk zyne reis naar Caracas ten einde zyne familie aftehalen en naar zyne bestemming te vertrekken.

Het volgende artikel is getrokken uit de *Courier Universel*.

Niet lang geleden bragt de administratie der posten te Rome naar het Vatikaan een luyvig pakket met brieven van Alexandria gekomen en gerigt aan Zyne Heiligheid, De Paus las hetzelfde en gaf eensklaps een gil van verrassing en vreugde. Hierna verzamelde by den raad der kardinalen, aan denwelke hij de tyding mededeelde. De brief was van Mehemet-Ali, Pacha van Egypte en in deze stijl geschreven:

"Verlicht door de goddelyke voorzienigheid, ben ik overtuigd geworden, dat er slechts zaigheid voor de menschen in de heijdenis van de Catholiesche, Apostoliesche en Koningsche goudsdienst kan bestaan. Bygevolg, vraag ik, Onderkoning van Egypte, U om wij den jongen Abram, die sedert eenige jaren in uwe stad op het Collegie van de Propogande studeert, te zenden, en hem te bekleeden indien uwe heiligheid het goed vindt, met de waardigheid van Patriarch van Cairo. Men zal in rekenschap brengen de noodzakelyke geldelyke opofferingen. Ik verlang de beste en gezwindste uitvoering." Na gedane lezing belaste de Paus den kardinaal Capara met de verzending der geestelyken, die met vreugde door de gansche vergadering was aangenomen, welke niet openlyk maar heilwelyk dankte wegens dit gelukkige uitzigt.

Men deed den student Abram komen en maakte hem bekend met de eer die hem vernomen was. Deze jongeling was toen in de jaren een weinig, maar men vond in oude kronyken een dergelyk voorbeeld van een' zoo jongen geestelyke, met deze waardigheid bekleed, en men ging derhalve voort; hy werd tot aartsbisschop benoemd en den volgenden dag tot patriarch. Men verzamelde priesters, godgeleerden, predikers en dienstboden in groot aantal. Eene aanzienlyke somme gelds werd besteed, als ook zeer kostbare kerkaieraden en eindelyk alles wat deze expeditie aanmerkelyk en plegtig maken kon. Men vertrok op schepen van den Paus, op een gunstigen tyd. Gedurende de reis, gedroeg de jonge patriarch, wien het hoofd waarschijnlijk van ydelheid draaide, zich niet wel, men had zich te beklagen over eenige ongelegenheden; men kwam eindelyk in de haven van Alexandria aan. Alvorens aan land te stappen, oordeelde men het voorzigtig afgevaardigden aan den Europeischen konsul te zenden, die veel verwondering liet blyken. Hij verzocht tyd om den Pacha te gaan voorbereiden. Deze oog moest verwonderd zijnde, zeide dat hij nooit geschreven noch dergelyke geheld bevolen had; by gaf zyne ontevredenheid te kennen en wilde hebben dat de expeditie zich op het oogenblik verwijderde onder straf van slaverny en zelfs levenstraf voor iederen die aan land daerda komen.

Men was dus genoodsaakt om op het oogenblik weder onder zeil te gaan; en de expeditie kwam te Civita Vecchia terug. Men behield de zaak zoo veel mogelijk geheim. Het diepste stilzwijgen werd aangehouden. Men maakte zich meester van den jongen man, welken men van zyne kleedereu beroofde. Men gaf hem het klerd van een galieboef, in hetwelk hij tot nu toe sucht. De kardinaal had te vergeefs om grnade; men heeft besloten, dat hy nooit meer zou verschynen.

Na eenige nasporingen heeft men vernomen, dat het eenige jonge Engelschen van Livorno waren, die het voornemen hadden gevormd en hetzelfde ten uitvoer hebben gebracht, om zich te vermaken met de welgekende ligtgeloovigheid van den Paus, aan wien deze uitrusting eenige millioenen gekost heeft.

Mengelingen.

Omstandige beschrijving van het begin, de voortzetting en den tegenwoordigen staat, van den weg onder de rivier de Teems, bij Londen, uit echte bronnen verzameld door H. FELTHAM ORTON.

(VERVOLG EN SLOT VAN ONZE LAATSTE.)

DE ONDERAARDSCHEN WEG.

Op dit oogenblik (de maand Maart 1827), zijn reeds 490 voeten van den onderaardschen weg voltooid, van welke zich 360 voeten onder de rivier bevinden, terwijl de ontgraving thans omtrent 12 à 13 voet, iedere week vordert. Toen er met het aanleggen van den weg een begin gemaakt werd, veroorzaakten sterke wellen de grootste verhindering in de voortzetting van het werk; zoo zelfs, dat hetzelfde byna moest gestaakt worden, daar het werkvolk hunnen arbeid verrigte, terwijl het water werkelyk over hen heen stroomde. Het is echter opmerkelyk, dat er tegenwoordig zoo weinig water in den onderaardschen weg gevonden wordt, dat men pypen van de oppervlakte tot den grondslag des puts heeft moeten plaatsen, ten einde het tras daarmede te kunnen mengen.

Toen de grond der rivier, vóór het begin dèzer onderneming, geboord werd, vond men onder de bedding van blaauwe klei, door welke de weg thans wordt gegraven, eene laag aarde, gemengd met schelpen, rotssteen en gruis. Het is op deze laag, dat het werk nu voortgezet wordt, terwijl men de klei tuschen den weg en de bedding der rivier laat liggen, hetgeen alzoo eene vermeerderde kracht aan de bogen zelve verleent. Uit deze omstandigheid leidt men, met enige waarschyndijkheid, af, dat de gemelde laag oorspronkelyk de bedding der rivier uitmaakte. In der daad deze veronderstelling is onbetwistbaar geboren uit de daadzaak, dat men alikraiken en andere schelpen op den onderste grond van dezelfde laag aarde gevonden heeft. Eene menigte vreemde en belangryke overblyfselen zijn ontdekt, en eenige ten minsten zeldzame stukken van versteend hout, vuursteenen en andere dingen gevonden; van welke vele zeer gezocht waren, en andere aan onderscheiden geleerde en wetenschappelyke genootschappen vereerd zijn geworden. Zy, welke zich aan deze soort van opening toewyden, hebben in die zeldzaamheden de voorwerpen van opmerksame bespiegeling gevonden.

De voortgang der onderneming verwekt de grootste belangstelling by de wetenschappelyke wereld, wier oog dezelve met de meeste zorg en levendigheid bespiedt.—Zelfs is deze belangstelling niet beperkt tot die wetenschappelyke wereld alléén, maar heeft derzelver invloed uitgebreid tot den adelstand, en het beste gedeelte der geheele maatschappy. Gedurende den laatsten zomer is het werk door personen van den hoogsten rang bezocht; zelfs door Zyne Koninklyke Hoogheid. Byna alle Zyner Majesteits Ministers, en onder deze vermeld de Hertog van WELLINGTON, beschouwden hetzelfde by bejehaling; en nauweyls verzuisde eenig buitenlandsch Edelman, of persoon van aanzien, de gelegenheid, om een werk van dien aard, en dazelfs voortgang te bezigtigen.

Het gezigt op den weg (thans door draagbaar gas verlicht), is, in het verschiet, waarlyk betooverend; hoewel niet te vergelyken by hetgeen dezelve zal opleveren, wanneer de gas-meter, welke de maatschappy bezig is op te rigten, voltooid, en de weg volkomen verlicht zijn zal. Zoodra deze gas-meter geroed is, zal men de pypen leggen, om het gas naar ieder gedeelte van het werk te geleiden, en eene schitterende gaslamp zal in ieder der openingen van de bogen des middelmurs, opgehangen worden, hetwelk zonder twyfel eene menigte aanzienlyke bezoekers naar zich trekken zal.

De onderneming mag terecht wordén aangemerkt, als een groot nationaal werk, overtreffende in groetheid van ontwerp, en moeijelykheid van uitvoering, alles wat de ouden hebben nagelaten. Zelfs nu is het de aandacht van hen, welke de werken van vernuft bewonderen, en de vordering der wetenschappen gadeaen, dubbel waardig.

Voor hen, welke een dadelijk belang hebben, by de eindelyke voltooiing van dit groots werk, moet het zeer voldoende syn te veruomen, dat de Directeuren de meest mogelyke zorg en oplettendheid, aan de voortzetting der onderneming toewyden, en dat zy allen mannen van vermogen en invloed syn. Niettegenstaande de mees-
ten hantzen, in posten van belang en groote verantwoordelykheid, of in uitgebreide handchebbelrekkingen ge-

plaatst zyn, vergaderen zy echter eens in de week, en vele raadplegingen hebben by het werk zelve plaats; terwijl eenige van hen zich dagelyks, op het kantoor, of by het werk ophouden. Het is intusschen opmerkelyk, dat niettegenstaande dezen pryssolyken yver der Directeuren, zy zich echter geene tusshenkomst veroorloven, in het wetenschappelyk en werktuigkundig godcelte der onderneming: in welk oprigt de magt van den heer BRUNEL, onbepaald en onbetwist is.

De geheele lengte van den onderaardschen weg is van den éenen put tot den anderen 1340 voet, van welke omstreeks 1000 voet onder de bedding der rivier zyn zullen. Dit groots werk is begonnen den 2den Maart 1825, en menigst, dat nog omstreeks twee jaren tot dazelfs voltooiing noodig zullensyn. De onkosten van dit werk, tot Ultimo December 1826, bedragen 108,000 p. sterling, of f1,272,000 Nederlands, zynde voor de volgende uitgaven, als:

Voor den aankoop van gebouwen te Londen	f330,000 00
„ steenen, cement, kalk, zand, timmerhout en alle uitgaven voor de kunst-werktuigen en smids werk	„ 447,500 00
„ onkosten tot het maken van steenen	„ 14,000 00
„ arbeidslonen	„ 341,500 00
„ bezoldiging der Directeuren	f24,000 00
„ idem des bestuurders en der mede-bestuurders van het werk	„ 61,000 00
„ Geregtskosten, benevens het besluit van het Parlement en Zegels	„ 22,000 00
„ toevallige onkosten	„ 19,000 00
„ drukloonen	„ 1,400 00
„ verponding en dorpelasten	„ 4,600 00
	<hr/>
	f1,272,000 00

Men berekent verder, dat de som van 80,000 p. sterling, of f960,000 Nederlands, welke men nog in te vorderen heeft, van de houders der aandelen, voldoende syn zal, om den weg tot omstreeks 60 voet van de noordelyke kust der rivier te voltooijen. Men vleit zich, dat wanneer het werk zóó vergevorderd zyn zal, het algemeen vertrouwen dan ook zóó vermeerderd zal wezen, dat men eene nieuwe leening zal kunnen aangaan, ter bekoming der noodige fondsen, tot het voltooijen der laatste 60 voet, en het daarstellen van den put voor de voetgangen, aan de noordzyde, en de nedergangen voor de rytuigen, aan de beide zyden der rivier.

Het werk der maatschappy is veel uitgebreider, dan men in het algemeen veronderstelt. Er zyn thans meer dan 320 man dag en nacht, en omstreeks 60 man den daags alléén aan het werk. De eerste worden iedere acht uren afgelost, als: te zes uren des morgens, te twee uren des namiddags, en te tien uren des avonds—dus de helft van het volk werkt zestien uren van de vier-en-twintig, den eenen dag, en acht uren den volgenden.—Daar de noodzakelykheid dringend yordert, om het volk in gedurige bezigheid te houden, en men echter wenscht den Zondag niet te schenden, heeft men aangenomen, om het werk des Zondags te middernacht te doen beginnen, in plaats van des Maandags morgens te seuren. De redenen voor dezen maatregel syn vele; de voornaamste dazelfe is, om het werkvolk, zoo spoedig mogelyk, weder op hynne posten te plaatsen, alverens zy henne Zaturdagsche ontvangst onbelemmerd vertoerd hebben. Des Maandags echter, wordt het werk door velen verzuisd; en hoewel men alle pogingen in het werk stelt, om regelmatigheid en ondergeschiktheid te handhaven, ook door boeten af te vorderen voor verzuim, drafkenschap, enz. is het echter geheel onmogelyk, om by eene inrigting van dezen aard, dit kwaad geheel te genezen.

Het volk is zorgvuldig afgezonderd, overeenkomstig hunne byzondere bezigheden, als: myngravers, metselaars, arbeiders, molemakers, smeden, timmerlieden en takelaars; zoo dat byna alles, wat tot het werk noodig is op de bouwgronden wordt vervaardigd; op welke ook eene groote smedery, en eene uitgestrekte timmerman-werf aangelegd is. Het werkvolk wordt door een groote klok, boven den put hangende, byeen geroepen, welke ook den schoftyd aanduidt. Ieder man komende op, of gaande van de bouwgronden, moet synen naam aan eenen der opsigters opgeven, welke den tyd, hoe lang ieder aan het werk geweest is, opteckend, en in het laatste der week daarvan verlag doet, op dat het loon, dien overeenkomstig kan betaald worden.

Wekelyks wordt de volgende boeveelheid bouwstoffen

en noodwendigheden verbruikt; als: omstreeks 70,000 steenen, 350 vaten cement, met eene gelykmatige hoeveelheid zand, 150 Nederlandsche ponden kaarsen en 5000 voeten draagbaar gas; terwijl in hetzelfde tydverloop, omstreeks 750 tonnen (zynde een gewigt ieder van byna 1000 Nederlandsche ponden) aarde, door de karenen van de bouwgronden worden weggevoerd.

De maatschappy voorziet in de kleeding van het werkvolk. Dezelve bestaat in de sterke ledereen mutsen, welke over den nek neder hangen, en tegen het druipen der muren, het vallen van kalk, of andere mogelyke ongelegenheid beschermen. De buizen en broeken zyn van een byzonder dikke flanel vervaardigd.—Het volk, dat in de onderste cellen werkt, is voorzien van waterlaarsen, welke de knien bedekken; en allen hebben zware wollen kousen. De meesten dragen flanelnellen hemden, welke het zweet beter doen opdroogen, dan die van linnen. Het volk schynt in deze soort van kleeding veel behagen te hebben, en des maandags morgens geeft dezelve hun wezenlyk een belangwekkend voorkomen.

De heer BRUNEL, een goeifend geneesheer uit de nabuurschap, is op eene bepaalde bezoldiging aangenomen, om het werkvolk van dienst te zyn. De siekte op het werk is wezenlyk gering, en die, welke er bestaat, komt eerder voort uit een te vry toegaven aan die gewoonten en hebbelykeden, welke het menschlyk ligchaam eigen zyn, dan uit den staat des dampkrings van den onderaardschen weg. Immers geboort het dikwyls, dat het volk van het werk komende, in plaats van hunne schreden huiswaarts te rigten, zich naar eene naburige herberg begeeft, en daar eenig uren blyft, is dezelfde kleeding, waarin het den geheelen dag gewerkt heeft; hetgeen geschikt is, om allerlei soort van ongemak te weeg te brengen.

Enige voortreffelyke schikkingen zyn er gemaakt, ter vergrooting van het fonds voor de zieken. Zesmaal vers wordt van ieders wekelyksch loon, tot dat einde, afgetrokken; hetgeen voor ieder in het byzonder geen gemis van belang veroorzaakt en echter een aanzienlyk fonds daartelt. Men moet in aanmerking nemen, dat dit geld besteed wordt ter ondersteuning van iederen persoon, welke aan ziekte of toeval lydt, en niet ter bestryding van de geneeskundige onkosten, welke laatste geheel door de maatschappy worden gedragen. In menig geval heeft de zieke arbeider wekelyks zoo veel ontvangen als zyn loon, by gezondheid, zou belopen hebben. In geval van overlyden wordt de toevlugt genomen tot hetgeen de bus bevat, waarin de bezigtigers hunne giften starten; hiernit worden de begravenis kosten voldaan, en eene redelyke som aan de weduwe uitgedeelt, naarmate de omstandigheden zulke vorderen om de giften, tot welker verzameling de bus dient, te vermeerderen, is het den arbeiders strenglyk verboden eenig geld van de bezigtigers aan te nemen. In der daad alle de schikkingen omtrant dit werk kenmerken zich door omzigtigheid, oordeel en onderscheiding.

Onder de Teems den 17den Maart 1827.

Na voormelde byzonderheden geschreven te hebben, heb ik van den heer BRUNEL vergunning bekomen, om de werken nogmaals te bezigtigen, ten einde alle mogelyke onnauwkeurigheden, welke in het verhaal ingeslopen mocht zyn, te verbeteren, en op het oogenblik, dat ik hiermede bezig ben en dit schryf, sta ik vier honderd voet onder de rivier. De poging, om dit verrukelyk gezigt, zoo als het wezenlyk mag gemaakt worden, te beschryven, sou eene verbetering van taal versuchen, te verdacht, dan dat de lezer in dazelfe zou durven berusten.—Ik zal dus liever eindigen met de korte aanmerking, van eenen geleerden schryver:

Oh, en zie het,
DE SCHRYVER.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den July 1830.

HET Gemeente-Bestuur dazes Eilands, doet by dese aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand July zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lama Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrietjen en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op ponne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelfde,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.